

Ana Blečić Jelenović i Anela Troskot
ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED

**REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKOM SUDU**

putem

**REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKOG SUDA U RIJECI
51 000 Rijeka**

Na Posl. Br.: P-911/21

TUŽITELJ: 1. **DRAGOLJUB RATKOVIĆ** iz Pobri, Pobarska cesta 16, **OIB 91272458691**
2. **SANJA RATKOVIĆ** iz Pobri, Pobarska cesta 16, **OIB 10207969305**
oboje zastupani po punomoćnicama, odvjetnicama iz ZOU Ana Blečić Jelenović i
Anela Troskot, odvjetnice u Rijeci
3. **ZLATA DUKIĆ** iz Rijeke, Bujska 15, **OIB 28379717753**
4A. **MILICA DEJANOVIĆ** iz Rijeke, Braće Hlača 2, **OIB 13489977548**
4B. **SANJA RATKOVIĆ** iz Pobri, Pobarska cesta 16, **OIB 10207969305**, obje
zastupane po punomoćnicama, odvjetnicama iz ZOU Ana Blečić Jelenović i Anela
Troskot, odvjetnice u Rijeci
4C. **LJILJANA TERZIĆ** iz Rijeke, Braće Hlača 2, **OIB 69940861769**,
sve- ad 4a, b i c kao nasljednici iza pok. Stojana Dejanovića

TUŽENIK: **RAIFFEISENBANK MITTLERE SUDOSTSTEIERMARK EGEN** sa
sjedištem u Austriji, **OIB: 25376204437**, zastupan po odvjetnicima iz
Odvjetničkog društva Remenar & Remenar j.t.d. Zagreb

Radi: **ništetnosti**

ŽALBA TUŽITELJA ad. 1, 2, 4A, 4B

- na Presudu i Rješenje Općinskog suda u Rijeci poslovni broj
P-911/2021 od 23. siječnja 2026. godine

I U gornjoj pravnoj stvari tužitelji ad. 1, 2, 4a i 4b izjavljuju Žalbu na Presudu i Rješenje Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-911/2021 od 23. siječnja 2026. godine, pobijajući je u cijelosti iz svih žalbenih razloga osobito bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i

nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešene primjene materijalnog prava, obrazloženo u nastavku kako slijedi:

1. Pobijanom presudom prvo postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelj je odbijen u točki I.1. Presude sa zahtjevom utvrđenja ništetnosti isprava i to Ugovora o jednokratnom kreditu br. računa 539.668 od dana 23. travnja 2008. godine na iznos od 75.000,00 EUR koji je osiguran javnobilježničkim očitovanjem po javnom bilježniku BRANKO JAKIĆ pod poslovnim brojem OU-456/08 od dana 28. travnja 2008. kao i utvrđenja da su isti bez učinka.

Odbijen je tužitelj i u točki I.2 sa zahtjevom da se naloži zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Rijeci brisanje upisanih tereta temeljem sporazuma i kredita opisanih u točki 1. i to u roku osam dana od dana pravomoćnosti presude na nekretninama upisanim i opisanim u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Rijeci kao zgrada u Rijeci u ulici B. Hlača 2, sagrađena na katastarskoj čestici 1381/26 – dvosobni stan broj 06 na drugome katu koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, izbe, kupaonice, hodnika, drvarnice, balkona ukupne površine 53.56 m² sve upisano u poduložak broj 481 z.k.ul. broj 685 k.o. Drenova, kao i u točki I.3. u dijelu oko naknade parničnog troška u roku od 15 dana.

Nadalje, tužitelj je odbijen i sa daljnjim tužbenim zahtjevom u točki II. 1 u dijelu u kojem je zatraženo da se stavi izvan snage slijedeće javnobilježničke isprave, kao i priležeći ugovori i to:

Ugovor o jednokratnom kreditu br. računa 539.668 od dana 23. travnja 2008. godine na iznos od 75.000,00 EUR koji je osiguran javnobilježničkim očitovanjem po javnom bilježniku BRANKO JAKIĆ pod poslovnim brojem OU-456/08 od dana 28. travnja 2008. budući su isti bez učinka, te se oglašavaju kao nedopušteni slijedeći ovršni postupci i to:

ovršni postupak po tražbini kredita i to po Ugovor o jednokratnom kreditu br. računa 539.668 od dana 23. travnja 2008. godine na iznos od 75.000,00 EUR koji je osiguran javnobilježničkim očitovanjem po javnom bilježniku BRANKO JAKIĆ pod poslovnim brojem OU-456/08 od dana 28. travnja 2008. i za koji se vodi ovrha pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem Ovr-1750/10.

Odbijen je tužitelj i u dijelu točke II 2. u dijelu kojim se zahtjevalo nalaganje zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Rijeci brisanje upisanih tereta temeljem sporazuma i kredita opisanih u točki 1. i to u roku osam dana od dana pravomoćnosti presude na nekretninama upisanim i opisanim u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Rijeci kao zgrada u Rijeci u ulici B. Hlača 2, sagrađena na katastarskoj čestici 1381/26 – dvosobni stan broj 06 na drugome katu koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, izbe, kupaonice, hodnika, drvarnice, balkona ukupne površine 53.56 m² sve upisano u poduložak broj 481 z.k.ul. broj 685 k.o. Drenova, kao i točke II. 3. da se tuženik obvezuje naknaditi troškove ovoga postupka u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Sud je donio i Rješenje kojim je odbijen prigovor apsolutne nenadležnosti suda Republike Hrvatske za postupanje u ovom sporu.

2. Predmetna je presuda nerazumljiva i proturječi sama sebi i razlozima presude te ima nejasne i proturječne razloge o svim činjenicama o kojima postoji proturječnosti između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika, iskaza te ostalih dokaza zbog kojeg razloga se ne može ispitati, sve protivno odredbi čl. 354. st. 1 ZPP—a u vezi čl. 8 ZPP-a.

3. Naime, sukus cijelog ovog postupka je vezan za utvrđenje GDJE JE SKLOPLJEN UGOVOR o KREDITU, RH ili u Austriji, odnosno da li je pravni prednik tuženika posljedično tome bio neovlašteni vjerovnik. Upravo nakon takvog pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, a koje je u ovom postupku izostalo, moguće je bilo pravilno i na zakonu osnovano odlučiti da li su ispunjeni uvjeti za odlučivanje o ništetnosti predmetnog i svih pratećih pravnih poslova.

Naime, tužiteljica ad 2 i 4B jasno je u svom iskazu danom na ročištu od dana 3.listopada 2025. godine iskazala da joj je u javnobilježničkom uredu u Zagrebu predočen Ugovor o kreditu, koji je već bio sastavljen i potpisan od kreditora, koji nije bio prisutan potpisivanju.

Potvrdila je, kao i niz drugih tužitelja u ovakvim sličnim predmetima, da je ugovor zaključila u RH, konkretno u javnobilježničkom uredu u Zagrebu, a tuženik nije niti jednim dokaznim prijedlogom suprotstavio se takvom utvrđenju. Pored toga Sud nije pravilno utvrdio činjenično stanje kada je odbio provesti dokaz saslušanjem osoba koje su sporni ugovor od strane banke navodno potpisali, suprotsavljajući na taj način, posve neosnovano, načelo ekonomičnosti, načelu traženja materijalne istine, pa sama okolnost što je upisano da je ugovor potpisan u Austriji, ne znači da se to tamo i dogodilo, JER NIJE.

Pored toga, Sud ističe sve da je tužiteljičin iskaz u tom dijelu i istinit, dakle da je ovaj pravni posao u RH, pozivom na odredbu čl 252. st. 2 ZOO, koja propisuje da se smatra da je ugovor sklopljen u mjestu u kojem je ponuditelj imao svoje sjedište, odnosno prebivalište u trenutku davanja ponude, samo ukazuje, da se u konkretnom slučaju radi o oborovioj predmnjevi.

Ponuda je sasvim izvjesno dana na području RH, pogotovo jer su od strane vjerovnika na području RH djelovali njihovi kreditni posrednici, jer je u RH prikupljana i dokumentacija dužnika, putem kreditnih posrednika, vjerovnika dužnicima, a i dostavljani tipski ugovori o kreditu te je njihovim posredovanjem na području RH došlo do prihvata ponude od strane dužnika.

Pored toga, ovaj istovjetni *modus operandi* tuženika obzirom na sijaset postupaka vođenih oko istovjetne problematike, koje odluke je uz svoje podneske dostavio upravo tuženik, samo dokazuje da upravo to činjenično stanje jednako u svim predmetima, obara oborivu presumpciju čl. 252. st. 2 ZOO da su ti ugovori sklopljeni u mjestu sjedišta vjerovnika, JER NISU. Ili 56 ljudi koji su obuhvaćeni u sudskim odluka, ne govori istinu.

Da je Sud, kojim slučajem, proveo dokazni postupak pravilno i potom donio na zakonu osnovanu odluku, onda bi utvrdio da taj ugovor nije zaključen u Austriji, nego ispred javnog bilježnika u RH, dakle u Republici Hrvatskoj. Posljedično tome trebao je voditi računa o okolnosti da za takvo obavljanje djelatnosti u trenutku zaključenja spornog ugovora u RH tuženik NIJE IMAO ODOBRENJE OD HNB-a, niti je bez toga mogao osnovati Podružnicu. Dakle, nije imao dopuštenje, niti za kreditiranje, uključivo ni potrošačke kredite, hipotekarni kredit, niti financiranje komercijalnih poslova.

Konačno da tuženik u predmetnom vremenu nije imao odobrenje HNB-a, isti tijekom postupka nije ni sporio.

S jedne strane, Sud cijeni isticanje tužitelja da u to vrijeme tuženik nije imao odobrenje HNB -a za poslovanje na području RH, ali drži da to nije od pravnog značaja, usprkos tome što je mjesto zaključenja RH.

To što tuženik ima ovlaštenja kreditiranja u Austriji, nije od utjecaja na tužitelja, jer ugovor nije zaključen u Austriji, nego RH.

Upravo radi toga, nije pravilno niti kada Sud u odluci navodi pozivom na odredbu čl. 292 ZOO koja propisuje da je propisano da u situaciji u kojoj je za sklapanje ugovora potrebno sastaviti ispravu, ugovor sklopljen, kad ispravu potpisu ugovorne strane.

S takvim promišljanjem Suda, svaka kreditna insitucija i bez valjanih odobrenja, mogla bi djelovati na području RH, bez odobrenja, jer kako drži Sud okolnost da je tužiteljica potpisala ugovor kod javnog biljenika ne bi bio odlučan za utvrđenje činjenice u pogledu njegova mjesta sklapanja?

Upravo i radi toga, ova je pobijana odluka u cijelosti nerazumljiva i valja je staviti van snage.

4. Prednji je Ugovor nedvojbeno protivan Ustavu RH, prisilnim propisima ili moralu društva dakle isti je NIŠTETAN, a posljedično su ništetni i svi ostali pravni poslovi koji iz takva ništava pravna posla, izviru.

Pored toga je za reći da protivnim postupanjem, odobravanjem kredita "jače ugovorne strane", "slabijoj", razvidan je cilj njegova plasmana, nedopuštena pobuda iskorištavanjem slabije pozicije, lakomislenosti i nedovoljnog iskustva potencijalnog korisnika kredita.

Dakle, jasno je vidljivo iz provednog dokaznog postupka, da tužiteljima nije nitko od strane djelatnika tuženika kao potrošačima, protumačio niti pojasnio odredbe ugovora, jer djelatnike tuženika tužitelji nisu ni vidjeli. Konačno u ugovoru nije naznačeno niti tko zastupa tuženika niti tko je pristupio potpisivanju ugovora, tek naknadno se spominju neke osobe, koje su navodno predstavnici tuženika u to vrijeme, ali Sud drži neekonomičnim da se isti pozovu na davanje iskaza s time u vezi.

To je isto razlogom ne samo ništetnosti takvih potrošačkih ugovora, nego takvih ugovora općenito, neovisno o položaju korisnika kredita (je li on potrošač), jer se radi o gruboj povredi načela ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, načela savjesnosti i poštenja, načela zabrane zlouporabe prava, načela jednake vrijednosti činidaba te načela zabrane prouzročenja štete odnosno gruboj povredi koja je na identičan način propisana i u nacionalnim pravima drugih država.

II Slijedom navedenoga, predlaže se Županijskom sudu usvojiti predmetnu žalbu tužitelja ad. 1., 2, 4a, 4b, te Presudu i Rješenje Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-911/2021 od 23. siječnja 2026. godine ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje uz obvezivanje tuženika da 1, 2, 4a, i 4b tužiteljima naknadi troškove ovog žalbenog postupka.

U Rijeci 20. veljače 2025. godine

TUŽITELJ ad. 1, 2, 4A, 4B pp

Troškovnik:

- *Sastav žalbe po O.T.+PDV-1.412,50 EUR*
- *Sudske pristojbe na žalbu – 121,94 EUR*